

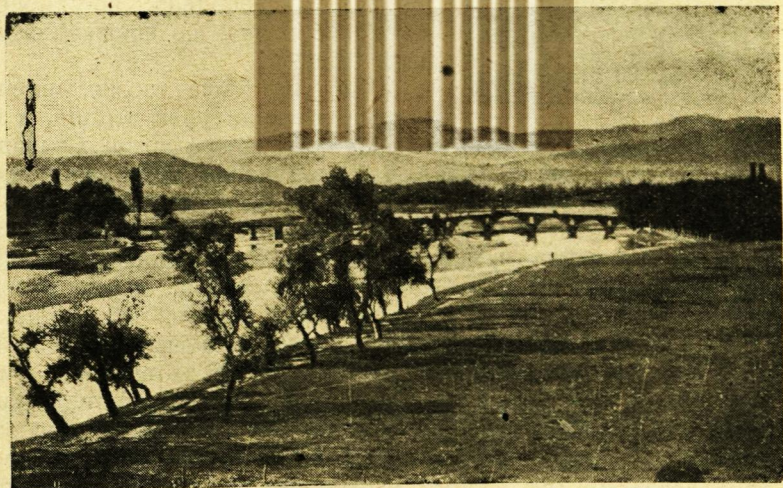
Друго предположение. Знае се, че преселниците наричат новитѣ си селища често пѣти съ имената на старитѣ. Имена на български селища отъ сливенско, ямболско и другаде се срещатъ и сега въ Бесарабия, дадени отъ новообразуванитѣ селища отъ преселници. Градчета съ еднакво име има:

1. Въ подкарпатска Украйна — *Sevljus* (*Sev-li-ouch*) градче съ 5200 д. ж. Винарско мѣсто и жителитѣ му се занимаватъ сѣщо като севлиевци съ лозарство. Богомилъ Шаренковъ въ в. „Последна поща“ пише за „бѣлитѣ българи“ въ подкарпатска Украйна. Отъ проучванията, които направилъ, разбралъ, че първитѣ селища въ това мѣсто сѣ били образувани отъ българи, които постепенно сѣ се претопили съ другото население и си е останало само името имъ „бѣлоболгари“.

2. *Silvi*, съ 5000 д. ж., малко пристанище на Адриатическо море въ Италия (*Abruzzes, prov. de Teramo*).

3. *Silvium* въ Апулия (*Apulia gr. Japungia reg. Ital, Silvium prom Histria. Salvoire—mare Adriaticum s. Superum*).

На ония, които биха се занимавали съ историата на гр. Севлиево, препоръчвамъ да посетятъ горнитѣ три града, особено *Sev-li-ouch*, въ подкарпатска Украйна, гдето, може би, ще се добератъ до важни исторически документи.

Изгледъ на Крушовския баиръ и на новия мостъ на р. Росица при гр. Севлиево.